

La Vaca Cega

*Topant de cap en una i altre soca,
 avançant d'esma pel camí de l'aigua,
 se'n ve la vaca tota sola. Es cega.
 D'un cop de roc llençat amb massa traça,
 el vailet va desfer-li un ull, i en l'altre
 se li ha posat un tel: la vaca és cega.
 Ve a abeurar-se a la font com ans solia,
 mes no amb el ferm posat d'altres vegades
 ni amb ses companyes, no; ve tota sola.
 Ses germanes, pels cingles, per les comes,
 pel silenci dels prats i en la ribera,
 fan sonar l'esquellot, mentres pasturen
 l'herba fresca a l'atzar... Ella cauria.
 Topa de morro en l'esmolada pica
 i recula afrontada; però torna,
 i baixa el cap a l'aigua, i beu calmosa.
 Beu poc, sens gaire set. Després aixeca
 al cel enorme, l'embanyada testa
 amb un gran gesto tràgic, parpalleja
 sobre les mortes nines, i s'en torna
 orfe de llum sota el sol que crema,
 vacil·lant pels camins inoblidables,
 brandant llànguidament la llarga cua.*

Joan MARAGALL.